

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάττομενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἀρχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν ἐπὶ τῆν χάραν ἡμῶν ὑπερεπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον ἐπὶ τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικὴ

Ἐτησίᾳ δρ. 10.—
Ἐξέμηνος 5,50
Τριμηνος 3.—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τῆν 1ην ἰαννουαρίου.

Ἐξωτερικὴ

Ἐτησίᾳ φρ. 20. 12.50
Ἐξέμηνος 8,50
Τριμηνος 4,50

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. *Ἐξωτερικ.* λεπ. 25
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
πρόσφατοι ἐκμισθον λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐδρικίδου ἀρ. 98, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β' — Τόμος 25*

Ἐν Ἀθήναις, 28 Ἀπριλίου 1918

Ἔτος 40ον. — Ἀριθ. 22

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

[ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΓΙΑ Ο'ΝΕΥΕΣ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

Ὡς ἐδῶ, τὰ δένδρα τοὺς ἐπροφύλαγαν ἀπὸ τὸν ἀνεμο καὶ τὸ χιόνι. Ἄλλ' ἅμα ἔκαμαν νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ δάσος καὶ νὰ προχωρήσουν στὸ ἀδελφὸ πλάγι τοῦ βουνού, εἶδαν πῶς ἦταν δυσκολώτατο. Τὸ χιόνι, στὸ ἔδαφος, ἐσηκμάτιζε στρώμα γλυστερό. Ἐπὶ τούτου, ἡ νιφάδες ποῦ ἐπεφταν χοιτρές καὶ πυκνές, τοὺς κτυποῦσαν κατάμουτρα μὲ τόση δύναμη, ὥστε τοὺς ἐτρέφλωναν κ' ὁ μανιώδης ἀνεμος τοὺς ἔκοβε τὴν ἀναπνοὴ καὶ τοὺς ἀναποδογύριζε.

Ἀφ' οὗ περὶ τῆσιν ἐστὶν, μὲ κόπο καὶ ἀγῶνα, ὡς ἓνα τέταρτο τῆσιν ὄρας, εἶδαν πῶς ἦταν ἀδύνατο νὰ ἐξαικολουθήσουν.

— Καλλίτερα νὰ γυρίσουμε στὸ δάσος, ἐπρότεινε ὁ Δόναλδ. Ἐκεῖ τοῦλάχιστο θάματασι πιδ προφυλαγμένοι.

Ἀλλὰ πῶς νὰ ξαναβροῦν τὸν δρόμο τοῦ δάσους;

Δὲν μπορούσαν νὰ διακρίνουν τίποτα μέσα στῆ φοβερῇ χιονοθύελλα καὶ περπατοῦσαν τώρα, χωρὶς νὰ ξέρονν ἂν πλησιάζουν τὸ δάσος ἢ ἂν ἀπομακρύνονται.

Μ' ἄλλ' τοὺς ὁμοῦ τὴν κοῦρασι, μ' ἄλλ' τὴν ἐξάντλησι, ἔσπευε νὰ περπατοῦν. Τὸ σταμάτημα ἦταν βέβαιος θάνατος. Ἐπειτα τοὺς συγκατανοῦσε ἀκόμα μιὰ ἐλπίδα: ὅτι θὰ εὑρισκαν κατένενα καταφύγιο ἢ, καὶ ἂν δὲν εὑρισκαν, ὅτι θὰ ἔπαυε τὸ χιόνι.

Ἐξάρταν ὁ Δάγκλας ἐτρέκλισε κ' ἐβγαρε βαρῆς μπροστά. Ἔαψε φτε κατὰ, ἂν ὁ ἀδελφός του δὲν ἐπρόφτανε νὰ τὸν κρατήσῃ ἀπὸ τὸ μπράτσο.

— Κύριε Δάγκλας, τί πάθατε; τοῦ εἶπε ὁ Παῦλος. Ἀκόμα λίγο θέρρος! Ἐλάτε δά!...

— Ἐμὰι ποῦν κουρασμένος, ἀποκρίθηκ' ὁ Δάγκλας κ' ἀδύνατη φωνῇ θέλω νὰ ξεπλώσω ἐδῶ καὶ νὰ κοιμηθῶ.

— Ὅχι, γιὰ τὸ Θεὸ! ἐφώνησε ὁ Παῦλος, μὴν τὸν ἀφίσταε, κύριε Δόναλδ! Ἄν κοιμηθῇ τώρα, δὲν θὰ εὐτηρήσῃ ζωντανός. Εἶπε ὁ ἄνθρωπος τοῦ χιονοθύ. Πιάστε τοὺ ἀπὸ τὸ ἀριστέρο μπράτσο. Ἐγὼ θὰ τὸν πιάσω ἀπὸ τὸ δεξιόν. Πρέπει νὰ τὸν κρατήσουμε ὀρθιον κ' ἄγριον. Νὰ τὸν κάνομα νὰ περπατῇ, ἔστω καὶ μὲ τὸ ζῶν!

Ὁ Δόναλδ ἐπίασε δυνατὰ τὸ μπράτσο τοῦ ἀδελφοῦ του. Ὁ Παῦλος ἔκαμε τὸ αἰδιο. Ἀλλὰ μ' ἄλλ' τοὺς πρὸσπάθεισι, ὁ δυστυχὴς Δάγκλας ἐγύσταζε ὀλοένα πε-

ρισσότερο. Σὲ λίγο, κ' ὁ ἴδιος ὁ Δόναλδ δὲν μπορούσε νὰ περπατῇ παρὰ μὲ μεγάλον κόπο. Ὁ Παῦλος ἦταν ἀπελπισμένος. Ἐκεῖνη τῇ στιγμῇ, ἓνα δυνατὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου σήκωσε ἀπὸ μπροστά τοὺς τὸ λευκὸ παραπέτασμα τῶν νιφάδων καὶ μπόρεσαν νὰ ἰδοῦν καθαρά. Ὁ Βασίκος ἐφώνησε μὲ χαρὰ:

«Δὲν ἤφεραν ἀκόμα ὅτι ὁ Βασίκος εἶχε ξεναθρῆ τὴν ἐλευθερίαν του...»
(Σελ. 159, στ. α')

— Θάρρος! Νὰ ὁ στοιχειωμένος Πύργος, ἐκεῖ πέτρα, μπροστά μας! Φθάνουμε σὲ λίγο! Θὰ εἶνε κολὸ καταφύγιο!

Ἡ ἐλπίδα τῆσιν σωτηρίας, ποῦ παρουσιάζονταν τόσο κοντὰ, τοὺς ἐπαράσκει κ' οἱ νεαροὶ ἄγγιλοι ἔκαμαν μιὰ καινούργια προσπάθεια.

Τὸ γασφύρι τῶν μεγάλων πετρῶν ποῦ ἔπρεπε νὰ περάσουν, γιὰ νὰ μποῦν στὸν Πύργο, ἦταν σκεπασμένο σχεδὸν ἀπὸ χιόνι. Ἐν τούτοις μπόρεσαν νὰ βροῦν τῆσιν πέτρες πασπατευτὰ καὶ νὰ πατήσουν. Ἐτσι μῆκαυ στὸν Πύργο καὶ τότε ἔπεσαν χαμὸ ἐξαντλημένοι.

Ὁ Παῦλος, ποῦ ἀντείχε ἀκόμα, μάζεψε ἓνα σωρὸ φρύγανα, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἴδια ποῦ τοὺς ἔσωσαν μιὰ φορὰ τῇ ζωῇ, γιὰτι τοὺς ἔκρυψαν ἀπὸ τὰ μάτια τῶν ληστών, — τῶναψε μὲ τὰ τσακμάκια του καὶ σὲ λίγο

φεγγοβόλησε μιὰ μεγάλη φωτιὰ. Ἡ ἀσφραγιστὴ τῆσιν ζῶσιν τοὺς ζωογόνους ὄλους. Σὲ λίγες στιγμὰς ἀποκοιμήθηκαν βαθειά.

Ὅταν ἐξύπνησαν, τὰ φρύγανα δὲν ἀποτελοῦσαν πιδ παρὰ ἓνα σωρὸ στάκτη, ποῦ ἐκἀπνίσε ἀκόμα, καὶ μέσα στὸ δωμάτιο ἦταν σχεδὸν σκοτάδι.

— Μπα! ἐφώνησε ὁ Δόναλδ. Νύκτωσε κηλόα; Πρέπει νὰ ξεκινήσουμε ἀμέσως, ἂν πέρασε ἡ χιονοθύελλα. Δὲν μπορούμε νὰ περάσουμε τῇ νύκτῃ ἐδῶ!

Καὶ σηκώθηκε γιὰ νὰ ἰδῇ τί γίνεται ἔξω. Ἀλλὰ τῇ στιγμῇ ἐκεῖνη ἀκούσθηκε ἓνας κρότος μεγάλος, οὗ νὰ γκρεμίζονταν ὁ τοίχος καὶ συγχρόνως μιὰ κραυγὴ σπαρακτικῇ.

Ὁ Δάγκλας, καθὼς ἔκαμε κ' αὐτὸς δὲ σηκώθη, ἐσκόνταψε δυνατὰ σ' ἓνα σωρὸ πετρῶν. Μιὰ πέτρα πελώρια ἀποσπάσθη ἀπὸ πάνω, κατρακύλησε καὶ τὸν βόηκε στὸ πόδι.

Ὁ Δόναλδ κ' ὁ Παῦλος ἐτρέξαν κοῦτὰ του.

Ὁ Δάγκλας, σοβαρὰ πληγωμένος, δὲν μπορούσε νὰ περπατήσῃ καθόλου. Ἀδύνατο πιδ νὰ φύγουν ἀπὸ τὸν στοιχειωμένο Πύργο!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'
ΘΑΜΜΕΝΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ

Διασημότητες.
— Παῦλε, σκόλισε τῇ φωτιᾷ νὰναδῶσῃ! εἶπε ὁ Δόναλδ μὲ τρέμουσα φωνῇ μού χροιάζεται φῶς, γιὰ νὰ ἰδῶ τὴν πληγῇ τοῦ ἀδελφοῦ μου!

Ὁ Παῦλος ἐτρέξε νὰ εἶξη λίγα φρύγανα στῆ χόβολη, ποῦ ἦσαν ἀμέσως φωτιὰ. Τότε ὁ Δόναλδ ἐγύμνωσε τὸ πόδι τοῦ Δάγκλας καὶ εἶδε, μὲ μεγάλη ἀνακούφισι, ὅτι δὲν ἦταν σπασμένο. Τὸ κρούσι φῶς ἦταν κτυπημένο τόσο πολὺ, ὥστε γιὰ κάμποσον καιρὸ βέβαια ὁ Δάγκλας δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὸ πατήσῃ.

(Ἐπειτα συνέχεια) **ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ**

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΔΙΑΜΑΝΤΙ-ΚΑΙ ΡΟΔΟ
Τριανταφυλλὰν πρόσκαιρον
Μὲ ἀθάνατο πετράδι
Κάποιος κινῶς ἐστόλιζαν
Τὸ στήθος ἓνα βράδου . . .
— Μου ἐχάρισες τὴν εὐωδιά,
Κι' ἐγὼ τί νὰ σοῦ δώσω;
— Στῆν ὑστερῇ μου τῇ βραδί,
Τὴν θύφυλλά μου ἐστόλισες . . .
Μὲ διαμαντένια δρόσο! —
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΕΘΕΟΡΤΙΑ

Αγαπητοί μου, ΟΣΑ σοι ο Θεός, καλούτσικα περo... ΟΣΑ σοι ο Θεός, καλούτσικα περo...

τάξει, όλες ή κυρίες φορούσαν μαύρα κ'... όλιοι οι κύριοι το ίδιο. Κι' οι πτωχοί ά...

Τι νά σάς πώ, αγαπητοί μου! Αθή η... σημερινή ελευθερία, αυτό τό σάν-φασόν...

Σας ασπάζομαι... ΦΑΙΔΩΝ Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια)

Γιά την ώρα, ο Γοργός σιωπούσε... Εραίνοντο καμιά τριανταριά καταδι...

Όλα αυτά πρέπει να ήταν πολύ συγκε... χυμένα στο νου των πειρατών. Εκείνο δ...

Αυτά βέβαια θα προσπαθούσε τώρα να... εξακριβώσει ο αρχιπειρατής, κι' ο φρόνι...

Πώς μπορούσε, αλήθεια, να φαντασθή... ότι ανθρώπινη κατοικία ήταν κρυμμένη...

Στής δεξιά, παράτηρήθηκε κάποια κί... νηοίς μέσα στο Γοργό: "Ελίνας, τρα...

Ό σκοπός τους ήταν βέβαια να κά... μουν μια προκαταρκτική αναγνώριση κί...

Από τό πλοίο, οι ανεβαμένοι στις κε... ραίες, θα είχαν βέβαια ιδη ότι ένα νησί κί...

Η βάρκα προχωρούσε με μεγάλη προ... φύλαξη. Τά κουπιά δεν βουτούσαν στο...

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΤΑΦΙΟ ΣΗΜΑΝΤΡΟ

Σ' αυτού, ισόχρονα χτυπάς... μαζί με την καρδιά μου, υ' αυτό τό πένθος που λαχρούα...

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1917

Επιήρσαν εν όλω 10,104. Ποτέ... δεν έλαβα τόσο πολλά ψηφοδέλτια!

Η διάλογή έγινε κατά τους δ... ρους, που εδημοσιεύθησαν εις τό...

Ίδου τώρα τό Βραβεία των Ψευ... δωνύμων, κατά σειράν πλειοψηφίας...

Α. ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ίδεόδης... Έλλάς, έλαβε ψήφους 2868 [40E].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Μητέρα Έλλάς, ψ... 82 [4 E]. Έλλάς των Όρειών, ψ...

Β. ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βρα... χνοκόκορας, [40E].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Αε... τοθσα, [38E].—Σπ. Κλειδάς, [16E].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Φωνή της Πατρίδος... [4E].—Αούλα Καρούλα [4E].—Μιχ...

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ο συνοδεύων την λίσαν με 10 λεπτά... δα λέγει απλώς μέρος εις την Κλήρο...

Table with columns: MA, ΘΗΣ, ΚΑ, ΣΚΑ, ΛΑ, ΣΗΣ, ΜΑ, Ο, ΤΑ, Α, ΤΕ, Ο, ΘΑ, ΠΟΙ, ΜΕ, ΓΡΑΜ, ΛΟ, ΤΟΙ, ΘΗ

Κοινωτάτη παροιμία με όκτο λέξεις... β') Διά τούς Γαλλομαθεύς

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Συνέχ. Εισαφορών (Αρ. 446-448):... Σεισάκος Καθηγητής, πρώην συνδρομη...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αθήναι, 55 δόδος Εσθρινίδου... την 24ην Απριλίου 1918

Ό Διδάσκαλος προς τον Νικο... λάκην: —Γιατί γράφεις Αθήνη αντί...

24 Διαπλάσεως (1894-1917).... Έκαστος τόμος: άδελφ. 10 κ'...

Επίσης ό κ. Φαίδων ευχαριστεί θερ... μως, ός έσα καλή γράφουν περί αυτού...

